

бръгъ на р. Люмница, и оттамъ на западъ — по същия хребетъ, до озрага, който се спуска срещу к. 183.

*

Чрезъ своите действия отъ 5-и до 14 и май противникътъ изблъска отъ дясната бръгъ на р. Люмница слабитъ охраняващи части на 18-и пех. полкъ, и се затвърди по висотите южно отъ ръката въ цѣлия участъкъ отъ

в. Коруна до к. 258. Съ тѣзи действия бѣ сложенъ край на бойоветъ за отдалечени предни точки, и по фронта на Полка настаниха обикновенитъ позиционни условия. Охранението на Полка се установи твърдо по лѣвия бръгъ на р. Люмница.

На 18-и май стана промѣна въ командуването на 18-и пех. полкъ. Този денъ Полкътъ бѣ приетъ отъ новоназначения полкови командиръ, полковникъ Иванъ Ковачевъ — офицеръ съ голѣми командирски достоинства и съ здрави тактически вѣзгли. Неговото явяване въ Полка се почувствува твърде скоро, както отъ подчиненитъ, така и отъ началниците му. Той положи всестранни грижи за своя Полкъ и, на първо място, — за повдигане неговите бойни качества и за затвържаване дисциплината. Въ кратко време полковникъ Ковачевъ успѣшно се справи съ своята задача, и 18-и пех. полкъ

Полковникъ Иванъ Ковачевъ
командувалъ Полка отъ 18-и юни 1917 год.
до 17-и юлий 1919 год.

отбеляза подъ неговото командуване единъ хубавъ периодъ отъ своя боенъ животъ на Южния фронтъ. Редицата сполучливи патрулни нападения срещу противника засилиха вѣрата на Полка въ собствената му сила и допринесоха много за издигане неговото име на здрава боева частъ.

* * *

Въ началото на 1917 година станаха нѣкои промѣни въ командуването на дружинитъ. Така: намѣсто подполковникъ Радковъ, който бѣ преведенъ на служба въ 49-и пех. полкъ, за командиръ на 2/18-а дружина бѣ назначенъ майоръ Моловъ, а за командиръ на 3/18-а дружина — майоръ Т.